

[Bertel Dahlgaard.]

afgifterne afviklet snarest muligt. Hertil er intet at sige. Efter de konservatives ublu-færdige dyngen toldafgifter ovenpå de afgif-ter, vi her beskæftiger os med, føles for-brugsbegrænsningen selvfølgelig dobbelt hård for tekstilhandelen. Jeg advarede det konservative parti i tide med hensyn til gennemførelsen af denne nye beskatning og øgede tyngte for tekstilhandelen. Men på den anden side er denne del af erhvervs-livet også interesseret i, at valutavanskelig-hederne ikke igen tårner sig op; ikke mindst tekstilhandelen er til det yderste interesseret i, at ikke nye valutavanskeligheder igen tvinger os ud i indførselsrestriktioner. Jeg skal hertil nu blot føje, at erhvervene meget godt ved, at det radikale venstre er levende interesseret i at gå til en afvikling af disse tekstilafgifter, så snart det er sagligt forsvarligt.

Jeg skal dermed anbefale at stemme for de af ministeren med tilslutning af flertallet stillede ændringsforslag og at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af venstre og det konservative folkepartis repræsen-tanter; ligeledes anbefaler jeg at stemme imod det underændringsforslag, der er stillet af det kommunistiske parti.

Aksel Larsen: Det har vist sig, at rege-ringen mellem første og anden behandling i nogen grad har været til at tale til. Den har i hvert fald taget hensyn til nogle af de bemærkninger, der blev fremsat, og derfor står vi her overfor behandlingen af nogle ændringsforslag, stillet af finans-ministeren og tiltrådt af udvalgets flertal.

Jeg skal ikke nægte, at i visse henseender gør disse ændringsforslag lovforslaget lidt mere tiltrækkende; men det betyder dog ikke, at det som helhed er særlig tiltræk-kende. Jeg tænker på ændringsforslaget om, at det ikke skal være finansministeren, der i sin magtfuldkommenhed skal være lov-givende myndighed i dette land, men at han i det mindste skal forhandle med folke-tingets finansudvalg. På den anden side

må jeg med det samme tilføje, at vi heller ikke anser en sådan affattelse af loven for at være i overensstemmelse med dansk lovgivningssædvane og forfatningspraksis. Vi mener ikke, at man i en sådan sag kan delegere folketingssts myndighed til finans-udvalget eller til finansudvalget og finans-ministeren, men vi mener, at det ville være rigtigt at lade folketinget være af-gørende med hensyn til, hvornår afvik-lingen skulle påbegyndes. Som det ligger nu, har finansministeren stadigvæk mulighed for, hvis han kan blive enig med finans-udvalgets flertal, at skyde afviklingen ud i det helt uvisse.

Nu siges det af udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at det kan ikke nytte, at man kommer her og vil fastsætte en bestemt dato for bort-faldet af de forbrugsbegrænsende foran-staltninger. Hvorfor kan det ikke nytte? Det mente man i hvert fald at det kunne, dengang man vedtog loven om de såkaldt forbrugsbegrænsende foranstaltninger, den lov, som blev vedtaget i foråret i fjor. Dengang sagde man: vi er udmærket i stand til at fastslå, at denne lov kun skal gælde i 2 år, og at den absolut skal ophøre ved udgangen af marts 1957. Dengang var der ikke nogen af dem, der stemte for loven, hverken fra regeringens side eller af de ærede medlemmer, som sagde: vi aner ikke noget som helst om, hvornår denne lov kan bringes til ophør. Nej, man sagde rent ud: den skal gælde 2 år, eller helt nøjagtigt i 2 år og 14 dage, og så skal den totalt bortfalde. Jeg vil gerne have en forklaring på, hvorfor man dengang, altså i foråret i fjor, var i stand til med matematisk sikkerhed at fastslå, hvornår loven kunne bortfalde, og hvorfor det så nu er blevet en fuldkommen umulighed at sige noget som helst om, hvornår man blot kan begynde afviklingen af loven. Ja, man henviser til den økonomiske situation og valutavanskelighederne og alt, hvad dertil hører. Hertil kunne jeg jo sige, hvad jeg har sagt så mange gange før, at disse